

NAPIERZONY (1) *part praet pass pf*

I sg m napi(e)rz(o)nym.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. napierzyć.

Nastroszony, nieporządny:

Wyrażenie: »łeb napierzony«: (nagi) Włofy. (-) PAttrże zá tym hułarzem/ ze łbem nápierzoným/ [...] Ano mu łie náieżył/ łeb iáko w bárłogu/ Iedno Swiniá miewa więc/tákowy w połogu. RejZwierz 139v.

Cf NAPIERZYĆ SIĘ, NAPIRZYĆ

TK